

Gevangen in eigen huis. Opgesloten door omstandigheden. De “vrije” wil, ingeknot door fysieke en psychische problemen, niet in staat de eigen voordeur te openen en deel te nemen aan de samenleving en daar de onontbeerlijke liefde en erkenning van de medemensen te kunnen geven en te ontvangen.

Door Gerard, Burenbonder

De meesten van ons leven, voor het grootste deel, veilig en enigszins tevreden in ons eigen wereldje van familie, vrienden en collega's waar door regelmatig positief wederzijds contact is. Door uitwisseling van opinies en ervaringen proberen wij ons leven te sturen. Natuurlijk ontmoeten we problemen maar zelden staan wij er alleen voor. Wij vinden een schouder om op uit te huilen.

Kluzenaars leven niet alleen in de natuur. Zij leven bij ons op de trap en lopen bij ons in de straat. Eenzaam en geïsoleerd midden in Amsterdam. Zelden worden wij geconfronteerd met deze medemensen. Zij schuifelen langs ons heen als schaduwen.

Gelukkig hebben wij ook veel mensen en organisaties die helpen om deze mensen uit de schaduw te krijgen. Onze formele en informele zorgstelsels, huisartsen, psychiaters, het Leger des Heils en de duizenden vrijwilligersorganisaties zorgen voor verlichting en genezing.

Al deze zorgorganisaties staan nu voor grote problemen. De enorme besparingen die onze regering heeft doorgevoerd leiden uiteindelijk tot drastische vermindering van zorg. Volgens de regering moeten wij meer zelf doen en door grotere efficiency proberen toch ons zorgstelsel in stand te houden.

Participatiesamenleving is geen nieuw idee; het komt neer op een nieuwe naam voor onze lang bestaande sociale samenleving. De Burenbond wil helpen de efficiency van ons systeem te verbeteren door de formele zorg te ondersteunen in de opvang van mensen die door de bezuinigingen zonder adequate hulp komen te staan.

Wij verzorgen een database van de meer dan 1000 vrijwilligersorganisaties in Amsterdam met indicatie van hun doelen en specialiteiten en doen ons best om deze organisaties zo goed mogelijk te kennen. Wij organiseren informatie bijeenkomsten voor de formele zorg waarin wij uitleggen wat wij kunnen doen met klanten die zij niet meer kunnen verzorgen.

De meesten van ons zijn vrijwilliger. Altijd met twee medewerkers nemen wij contact op en proberen vast te stellen wat iemands interesses, hobby's zijn en natuurlijk ook wat de problemen zijn. Altijd proberen wij te ontdekken of iemand iets bijzonders heeft. Kan hij goed schaken, houdt hij van koken, klaverjassen, speelt hij muziek? Vervolgens geven wij advies welke vrijwilligersorganisaties het meest geschikt lijken.

Het mooiste is wanneer iemand niet alleen zorg en aandacht krijgt maar dat hij ook zelf andere buren bijstaat met zijn speciale capaciteiten.